

AUDIËNTIES

ALLAHABAD

Januari 1978

***Mr. & Mrs. Howitt
Mr. Ross Mitchell***

Vertaler Sri Narayan Swaroop

Vrijdag 6 januari

Vertaler. (Sri N. Swaroop Agrawal). Zijne Heiligheid zegt dat er niet vandaag aan uw vragen begonnen wordt omdat er voor u vanaf 8 januari tijd is uitgetrokken; dan zal er aan begonnen worden.

U had een brief gestuurd naar Mr. Dixit, waarin enkele vragen werden gesteld. Mr. Dixit voelde zich niet goed en ook Maharshi was niet in de stad, dus kon er geen antwoord naar u gestuurd worden. Die vraag zou vandaag ter hand genomen kunnen worden. Anders is de ontmoeting van vandaag enkel voor een introductie en daar hij andere afspraken heeft zal het niet mogelijk zijn om vandaag aandacht aan deze vragen te geven.

Z.H. U had in die brief gevraagd, wat Khumba Mela is? Ik refereer naar deze vraag.

N.G.H. Wat is de innerlijke betekenis? – de subtiele betekenis van Khumba Mela?

Z.H. De slechte daden die men heeft gedaan in het verleden en die verzameld zijn, worden bij deze gelegenheid weggewassen, en men verkrijgt een hoop gelukzaligheid (deugd). Het opgehoopte kwaad, zonden, zij worden weggewassen; dit is de werkelijke betekenis van Khumba.

N.G.H. Wat bepaalt de datum van de Khumba?

Z.H. Er zijn een aantal combinaties en conjuncties van de sterren en planeten die deze datum bepalen. Het wordt gedaan op basis van astronomie en astrologie.

Er zijn drie conjuncties van de zon, maan en Jupiter. Wanneer deze drie sterren opkomen in dezelfde planeet in de zelfde positie en het is toevallig de maand Margh, wat midden januari tot midden februari is, en Makar (Steenbok), een van de rashis (Tekens van de Dierenriem) – er zijn twaalf van deze rashis maar een ervan is belangrijk bij de Khumba en dat is Makar (Steenbok) – wanneer al deze vijf, zon, maan, Jupiter, de maand Margh en het vindt plaats in Steenbok, dan heeft deze Khumba plaats. Er is opgemerkt dat zij gewoonlijk elke twaalf jaar samenvallen. (Twaalf jaar is gelijk aan een omwenteling rond de zon door Jupiter).

N.G.H. Hebben de zon – en de maan en Jupiter – een overeenkomstige plek in de mens die zij beïnvloeden?

Z.H. Het rechteroog komt overeen met de zon, het linker met de maan, en het intellect met Jupiter; de verschillende zenuwen hebben ook een relatie met de hemelse wereld, Er zijn drie hoofdzenuwen die het lagere deel verbinden met omhoog – helemaal tot in het hoofd; ze staan bekend als Ida, Pingala en Sushumna. Ida nu, vertegenwoordigt de zon, Pingala vertegenwoordigt de maan en Sushumna vertegenwoordigt Jupiter.

N.G.H. Welke is degene die omhoog naar het centrum gaat? (Vraag wordt niet volledig begrepen)

N.S. Alle drie – zij zijn de drie hoofd zenuwen. Er zijn zes cirkels langs deze drie zenuwen en deze zes cirkels zijn verbonden met Yoga. In iedere cirkel moet men zich concentreren tijdens het mediteren, en het doen van Yoga. Men moet alle bewustzijn naar die bepaalde plek brengen, zodat ze dan levend worden.

N.G.H. Is dat wat ze Kundalini noemen?

N.S. Dat is juist.

Z.H. Dit menselijk lichaam is zeer nauw verbonden met de Atmosfeer – de gehele Kosmos. De posities van de verschillende sterren in de hemelen, in hun baan, worden feitelijk ook in het menselijk lichaam weerspiegeld; het overeenkomstige element van al deze satellieten kan ook in de mens gevonden worden.

N.G.H. Dus de mens is een miniatuur universum. Toen hij zei dat de zon in het rechteroog was en de maan in het linker, kunnen we er dan over denken dat het rechteroog actief is en het linker passief?

Z.H. Dat is juist; maar het heeft ook een verbinding met de Manas. Het is heel moeilijk om het equivalent te vinden voor 'Manas' in de Engelse taal. Het woord 'Geest' is feitelijk de activiteit van de geest en is volgens onze filosofie verdeeld in vier verschillende categorieën; voor het woord 'Geest' is er geen verschillende woord voor elke verschillende categorie werk, die volgens ons de functie van de geest is. Manas, Chitta, Ahankara, Buddhi – zij zijn de vier elementen die de geest verklaren. De functies van al deze vier zijn verschillend. Manas en Chitta, doen zogezegd al het denken, en zijn verbonden met het hart; terwijl Ahankara en Buddhi functies zijn van het brein en besluiten nemen. Manas en Chitta doen de Sankalpa (fantasie), Vikalpa, en Ahankar en Buddhi nemen besluiten en zijn verbonden met het hersengedeelte.

N.G.H. Op dit moment doen ze in het Westen een hoop research op de twee hersenhelften; misschien kun jij, Ross, zeggen wat de twee helften doen?

R.M. Ze hebben ontdekt dat een helft te maken heeft met actief denken en de andere helft heeft te maken met passief ontvangend denken; dus de ene kant heeft te maken met stap-voor-stap denken en de andere kant denkt in zijn geheel.

N.S. Ik kon u niet precies volgen en daarom kon ik het niet uitleggen aan Zijne Heiligheid. Wat bedoelt u met 'passief denken'? Van alle denken wordt gezegd dat het actief is – hoe zou u 'passief denken' definiëren?

N.G.H. Ik denk dat wat ons hier in de war maakt, is dat de wetenschap zegt dat er in de mens twee helften zijn – de linker helft draagt al het leren in zich, wat hij leert op school, terwijl de rechter helft rustig en stil is, deze staat bekend als de stille helft, maar ze hebben ontdekt dat dit deel van het brein veel te maken heeft met de appreciatie van kunst, muziek, en van liefde, terwijl de andere helft de helft is waar je een taal leert en dingen met woorden leert te definiëren; de andere helft is in die zin stil en passief – intuïtief. De rechter helft is de passieve kant.

Z.H. In onze filosofie definiëren we ze als Sakarmath en Karmath. Sakarmath is de verzameling van alle kennis en Akarmath is de activiteit die oprijst uit die kennis, dus deze twee corresponderen waarschijnlijk met de research die nu gedaan wordt naar het actieve en het passieve deel van het brein. Dus waar nu in het Westen research naar gedaan wordt, is al in onze filosofie.

Het Khumba Festival verkwikt deze beide delen van het actieve en het passieve – het geeft er fris leven aan. Deze festivals doen een ding – net zoals een stuk gereedschap dat stomp wordt wanneer het gebruikt is geworden en weer geslepen moet worden, evenzo verkrijgt een mens gedurende de loop van zijn leven bepaalde slechte dingen, bepaalde tekenen en zij worden weggewassen en dan komen deugden terug. De oorspronkelijke positie wordt hersteld.

N.G.H. Wanneer zo 'n groot aantal mensen tezamen komt, vormt dat een soort medium of concentratie van trillingen die een sterkere aantrekkingskracht hebben op de planeten? Wanneer deze mensen samen komen in zo 'n grote bijeenkomst?

Z.H. Het is niet de verzameling mensen die een speciale aantrekkingskracht hebben, het is vanwege dat bijzondere ogenblik waarin die kracht aantrekkelijk kan zijn dat een groot aantal mensen probeert om zich op die plaats te verzamelen waar die kracht komt; en daarom willen zoveel mensen voordeel trekken van die bepaalde tijd en plaats en daarom komen ze daar samen. De verzameling trekt niet aan, maar omdat meer mensen verlangend zijn om er van te profiteren, en uit de broederschap zullen die mensen wiens brein al volledig ontwikkeld is, dat versterkende licht opvangen, net als die machine (wijst op de bandrecorder) de trillingen van het geluid verzamelt, of de radio die het geluid opvangt van die mensen die daar komen, zijn er degenen die volledig ontwikkeld zijn en in staat om de kracht van de verschillende satellieten op te vangen – zij zijn het die het opvangen.

B.R.H. Net als zuiver afgestemd zijn?

Z.H. Allen profiteren ervan, maar er is een gradueel verschil. Zij die zuiver afgestemd zijn, zoals u zegt, krijgen meer, en zij die niet zuiver afgestemd zijn, krijgen minder.

N.G.H. Maar ieder profiteert?

Z.H. Ieder profiteert.

N.G.H. Het hoogtepunt hiervan is op de 14^e, is dat zo? Is dat het begin van de voornaamste dag?

Z.H. Het valt niet altijd op de 14^e – het varieert. Volgens de Indiase kalender, wordt de maand in twee delen verdeeld – de eerste vijftien dagen en de tweede vijftien dagen. Op de dag nu dat de maan op het laagst staat (de nieuwe maan), dat in het Sanskriet in onze Astrologie bekend staat als Amaras, – op die dag staat de maan op Makar Rashi – de zon is ook op Makar Rashi; en wanneer Jupiter op die Rashi komt, eens in slechts twaalf jaar, dan heeft de Khumba plaats, elke twaalf jaar.

De combinatie van zon, maan, de maand Margh, en Makar, heeft gewoonlijk elk jaar plaats, maar de zon blijft op die bepaalde ascendant gedurende een maand, de maan blijft op die ascendant gedurende twee en een halve dag, maar wanneer de combinatie van Jupiter ook komt, is die er soms slechts gedurende achtentwintig uur, soms twee-en-dertig uur, soms zes-en-dertig uur, dus dat gaat alleen in uren; dat maakt het ding Khumba. Jupiter is er gedurende die hele korte tijdspanne, dus daarom is iedereen er zo kien op om er van te profiteren.

N.G.H. Dat zuiveren waar Zijne Heiligheid over spreekt – is het in de Antahkarana dat het zuiveren plaats vindt – de Samskara?

Z.H. De voordelen zijn vele; niet alleen voor Antahkarana, ook voor het lichaam, Manas, Buddhi, al die dingen worden gezuiverd, dus er zijn vele voordelen. Er is een lange lijst.

N.G.H. Heeft Zijne Heiligheid een bepaalde functie ten tijde van de Khumba Mela, in zijn Traditie?

Z.H. Wanneer mensen een bad nemen in de Sangham (samenvloeiing) op dat bepaalde uur, zuivert dat het lichaam, dan hebben ze de Leringen van de Mahatmas, dat zuivert hun Manas, en dan komen ze naar het kamp van Maharshi, in die Mela, en daar is het onderwerp en werkelijke doel – het doel daarvan en het resultaat van wat we verkrijgen van die bepaalde Khumba wordt uitgelegd aan de massa – dat zuivert hun intellect. Dus lichaam, Manas en intellect, alle drie, Lichaam, Manas, Buddhi, worden bij die gelegenheid gezuiverd door het baden in de rivier, door de Darshan (Leringen) van de wijzen die daar verzameld zijn, en door het luisteren naar de Diksha van de wijzen (geïnitieerd in de betekenis van de Mela).

Het kamp van Zijne Heiligheid is bij die gelegenheid enkel daar opgezet met het oog op het vertellen van het werkelijke doel van de Mela en het belang van dat bijzondere moment, aan de massa die dat niet weet. Zij die het al weten – dat is prima, maar voor hen die niet weten, het is daar om hen te vertellen, te onderwijzen en te verlichten dat het kamp van de Shankaracharya is opgezet.

N.G.H. Het zal ook Meditatie helpen, nietwaar?

Z.H. Ja, het helpt aanzienlijk. Hier is een toelichting:

Net als je bij het klaarmaken van je maaltijden een lucifersdoosje nodig hebt om het gas aan te steken, maar dat doosje niet opeet – net zo heb je verschillende dingen nodig die je helpen naar je uiteindelijke doel. Het zijn op zich misschien kleine dingen, maar zij dragen bij aan het je helpen om je de Dhyana te kunnen doen.

B.R.H. Laat dat het belang van ritueel zien, zo'n activiteit? Wordt er veel ritueel gevolgd bij zulke gelegenheden en weerspiegelt dat de behoefte om zulke dingen te hebben – zoals het lucifersdoosje?

Z.H. Het ritueel van het nemen van een bad in de rivier en het rondgaan en het eer bewijzen aan de wijzen, dit alles zuivert, en aangezien de voornaamste moeilijkheden in Dhyana voortkomen uit de kwalijke gedachten en slechte gewoonten, zuiveren deze rituelen daarom zulke tekortkomingen en slechte gevoelens. Op deze manier zijn deze rituelen behulpzaam.

De twee belangrijkste lastige dingen in Meditatie zijn: 1). Geen concentratie en 2). Vikshepa – Mal en Vikshep, zij zijn de twee voornaamste hindernissen voor Dhyana (Meditatie) en deze worden door de rituelen verwijderd.

B.R.H. Door hen die de Meditatie krijgen thuis in Wellington, wordt dat ervaren wanneer ze de kleine initiatie ceremonie ondergaan - dat hoewel de Taal niet wordt begrepen en de vorm van dat ritueel vreemd is, er toch deze krachtige uitwerking is, die de geest stil maakt en vrede brengt; is ritueel (van die orde) dus verbonden met de Mens als geheel en niet enkel met een Traditie? Houdt het verband met de gehele vorm van de Mens zelf en niet enkel de Vedische Traditie?

Z.H. Er is een verschil in gradatie. Zij die niet begrijpen, krijgen de uitwerking krachtens de trilling van de klank. De klank van het woord, zijn trilling heeft een uitwerking op de mensen; maar mensen die ook de betekenis begrijpen, verkrijgen een dubbel voordeel. Zij verkrijgen zowel het voordeel van de trilling als ook van de betekenis.

B.R.H. Kan dit begrepen worden als zowel Hart en Intellect?

Z.H. Ja, de uitwerking is er evengoed maar het verschil is er een van gradatie. Zij die begrijpen krijgen een tweevoudig voordeel en zij die de betekenis niet begrijpen hebben er ook baat bij. Hier is een illustratie:

In een cycloon of storm vliegen overal deeltjes aarde. Hoewel zij snel gaan en door de kracht van de winden worden geblazen, worden ze toch opgevangen op plekken – zoals in een boom, de bladeren van de boom; de deeltjes vallen daar dus ze blijven daar, en zelfs als ze overal snel heen gaan, blijven sommigen van hen toch ergens hangen. Net zo doordringen de trillingen van deze rituelen de gehele atmosfeer, maar ze worden ook opgevangen, en de plek waar ze opgevangen worden is de plek waar de betekenis ook wordt begrepen.

B.R.H. Is het dus hetzelfde alsof men afgestemd is? Ben je wat ontvankelijker?

Z.H. Dat is juist.

N.G.H. Zou ik iets over de Khumba Mela opgehelderd kunnen krijgen? Ik begrijp nu dat het verband houdt met tijd en plaats, en deze combinatie van zon, maan en Jupiter. Deze combinatie nu, komt bij het samenkomen van de Ganga en de Jumna, maar kan dit overal op aarde plaatsvinden? Of heeft het enkel hier plaats?

N.S. Nee, het heeft plaats op vier plekken.

Z.H. Hier is de geschiedenis van de Khumba – dit is hoe het begon.

Eens was een ruzie tussen de goden en de duivels en er werd besloten dat deze ruzie bijgelegd moest worden en voor eens en voor altijd voorbij moest zijn. Met dit doel begonnen ze de zee te karnen. Het eerste wat dit karnen opleverde was vergif en het laatste was het voortbracht was nectar.

Toen de nectar eruit kwam, zat die in een vaas. Het woord 'Khumba' betekent feitelijk een vaas. Het was een ronde vaas waar de nectar in zat. Toen het eruit kwam, wilde iedereen het, zowel goden als duivels probeerden het te pakken. In het handgemeen dat volgde, werd er wat uitgegooid en het kwam neer op de aarde, waar het op vier plaatsen viel. Het viel in Allahabad (samenkomst van de Jumna en de Ganga) en in Hardwar, Ujjain en Nasik. Dit zijn de vier plaatsen. De positie nu van de verschillende sterren toen het viel in Allahabad was verschillend van toen het op de andere plaatsen viel. De combinatie van de sterren ten tijde van het vallen van de nectar bepaalt de plaats waar de Khumba wordt gehouden. Er is gezien dat dezelfde combinatie bijna elke drie jaar komt. Zodanig dat de combinatie die in Hardwar was bijna drie jaar later zou zijn na die van Allahabad. De combinatie bij de eerste is niet met dezelfde ascendant, maar wat de combinatie ook was in Hardwar, die combinatie zou drie jaar vallen nadat de combinatie in Allahabad plaatsvond. Maar het zou ongeveer twaalf jaar na Hardwar zelf zijn; dus de cyclus komt zo. Het komt na twaalf jaar op elke plaats; maar er zijn vier plaatsen, dus het wordt in vieren verdeeld – twaalf gedeeld door vier levert een drie-jarig interval op.

N.G.H. Heeft die derde ook een speciale naam?

Z.H. Nee, in feite is er elke twaalf jaar een Khumba en elke zes jaar een Ardh Khumba; maar er is niets na drie jaar. Nee, Ardh Khumba heeft plaats op elke plaats, zowel in Hardwar, Nasik, Uijain als in Allahabad.

N.G.H. (tegen N.S.) Zeg maar tegen Zijne Heiligheid dat ik had gehoopt dat er iets van die nectar in Nieuw Zeeland was gevallen!

Z.H. (lachend) Ik vertelde dit verhaal net zoals je bij het onderwijzen van een jongen de hulp gebruikt van bepaalde dingen, dingetjes zoals je b.v. een bord neemt om op te schrijven, of een lei, dit is evenzo enkel een verhaal en het is ontwikkeld teneinde de massa in staat te stellen om dingen te begrijpen; maar zij die intellectuelen zijn, voor hen is de werkelijke betekenis hetzelfde zoals ik u eerder uitlegde. Dit verhaal is niet bedoeld voor de intellectuelen, het is enkel voor de massa, om hen te laten begrijpen, en wat de substantie hiervan voor hun geest zou zijn – dat het een zuiverende werking geeft, dat zal de substantie ervan zijn, het geeft hen een zuiverende uitwerking en dus moeten ze gaan en er hun voordeel mee doen. Dat is het wel zo'n beetje; maar voor de intellectuelen is de werkelijke betekenis – de Ardhatma of innerlijke betekenis ervan is dat wat eerder werd uitgelegd.

N.G.H. Zou de oorspronkelijke Shankara de Noordelijke zetel van de Shankaracharya – Jyotirmath – om een bepaalde reden gekozen hebben? Zoals we er over spraken – was het een gunstige plek?

Z.H. De werkelijke reden voor het kiezen van Jyotirmath als de Noordelijke zetel was dat de oorspronkelijke Sankaracharya er geweest was om zijn eerbied te betonen, en daarna, bij zijn terugkomst, bracht hij het grootste deel van zijn leven door in Jyotirmath – al zijn Meditatie en alles gedurende lange tijd deed hij in Jyotirmath – hij deed dat hoofdzakelijk omdat dit een plek was waar het niet heel koud en niet heel heet was, de atmosfeer was bevorderlijk voor Meditatie en het meeste van zijn schrijven deed hij hier. Hij bracht hier veel van zijn tijd door. Dus toen hij India in vier delen verdeelde teneinde op elke plek een discipel achter te laten met een bepaalde rechtsbevoegdheid, kwam het Noordelijke rechtsgebied als een gemakkelijke keus, omdat hij daar lange tijd geweest was en de trillingen er waren, de trillingen van zijn Asya waren er dus hij dacht dat het de beste plek voor het zetelen van de Math zou zijn.

N.G.H. Zou het mogelijk zijn daar ooit een bezoek te brengen? Gaan er ooit mensen heen?

N.S. Ja, Zijne Heiligheid gaat er elk jaar heen.

N.G.H. Zouden wij bijvoorbeeld daar een bezoek kunnen brengen?

N.S. Vroeger placht er een beperking voor vreemdelingen te zijn om die plek te bezoeken, maar ik begrijp – ik ben er niet helemaal zeker van – dat de beperkingen zijn opgeheven. Je kunt er heen maar je kunt er niet wonen, je kunt gaan en dan weer terugkomen. Omdat het het Grensgebied is – daarom is er beperking voor vreemdelingen om daar te verblijven. Natuurlijk worden de deuren van de Badrinath dezer dagen gesloten gehouden omdat het een en al sneeuw is.

N.G.H. Wel, ik denk dat we veel van zijn tijd in beslag hebben genomen.

N.S. Een goed begin is het halve werk!

Zondag 8 januari

N.G.H. Opnieuw wil ik graag zeggen hoe bevoorrecht we ons voelen om hier in de Ashram van de Shankaracharya te zijn.

Dit is mijn eerste vraag: Geregeld ervaar ik een staat waar alles samengebracht is in een stil punt. Er is enkel het nu zoals het is. Er is geen verlangen, niets om te bereiken; men is zonder enige kennis van zichzelf. In deze staat

verdwijnt alles dat ik als mijzelf heb gevoeld. Alles waarvan ik voel mezelf te zijn, is verdwenen, het relatieve 'mij' is weg en ik blijf alleen. Men heeft niets van zichzelf; het is zo duidelijk dat het de Param-Atman is die ons alles heeft gegeven. Op zo 'n moment merk ik dat er een krachtig vertrouwen oprijst, je voelt jezelf als onbegrensd, vol gelukzaligheid, stil. Je voelt je krachtig genoeg om bergen te verzetten. Op zulke momenten lijkt er alleen het Universele te zijn. Wat is deze tegenstelling waar men alles verliest, voelt dat je niets van jezelf hebt, en je toch tegelijkertijd krachtig genoeg voelt om bergen te verzetten?

Z.H. Graag zou ik deze vergelijking geven van een batterij die opgeladen wordt. Terwijl hij opgeladen wordt wordt er niets uit genomen. Op dezelfde manier is er het universele (Samashti) en het individuele (Vyashti). Wanneer je zuiver afgestemd bent met het universum, wanneer er eenheid is tussen Samashti en Vyashti, wordt deze eenheid alleen gevestigd wanneer je stil, in rust en in vrede bent. Terwijl deze communicatie gevestigd wordt krijg je kracht, je batterij wordt opgeladen. Dit stil zijn, deze vrede en het een zijn met het universum, dit staat ook bekend als Meditatie (Dhyana).

N.G.H. Dhyana is een stap van de Yoga, is het niet?

Z.H. Het heeft verband met het universum, het is de kracht van het hoogste. Het kan niet beschreven of uitgelegd worden. Alleen door stil te zijn en afgestemd kun je er feitelijk in komen.

N.G.H. Het lijkt alsof het heel belangrijk is dat het Vyashti aspect verdwijnt of oplost, en er is een christelijke tekst waarvan ik het fijn zou vinden dat Zijne Heiligheid die uitlegt, want die heeft veel voor me betekend; die zegt enkel 'tenzij een graankorrel in de aarde valt en sterft, blijft deze alleen' (vert: vervolg: 'maar wanneer hij sterft draagt hij veel vrucht').

Z.H. Hoe groter de concentratie, hoe groter de kracht die je ervaart, die stroomt vanuit het Universele. En wat u net heeft gezegd over het verdwijnen van de Vyashti met het oog op het verkrijgen van het gevoel van het Universele, dat is juist. Maar hoe groter de concentratie, kalmte en rust om je heen (hoe groter de stilte), hoe groter je ervaring is van de kracht die feitelijk aldoor stroomt, hoewel we niet in staat zijn die te pakken omdat onze Manas niet stil is. Pas als we stil zijn en in staat om te concentreren, krijgen we het.

N.G.H. Wat ik wil weten is – wanneer dit gebeurt, is er een krachtig verlangen om deze ervaring te delen met anderen – wat is daarvoor de beste benadering – het op de een of andere manier helpen van anderen – hoe kunnen anderen hiernaar geleid worden?

Z.H. Net zoals u dit ervaren heeft, laat het anderen ook ervaren op dezelfde manier waarop u het ervaren heeft. U kunt onmogelijk uw ervaring aan hen overbrengen, maar u kunt hen leiden om zelf te ervaren wat u heeft ervaren.

B.R.H. (tegen N.S.) Voor de volgende getypte vraag, die u reeds heeft, zou ik graag willen zeggen dat ik niet voel dat ik al erg diep ben doorgedrongen in Meditatie en dat ik dat heel graag zou willen! Soms is er een onverwachte en uitbreidende warmte, die lichamenlijk ervaren wordt in het gebied van de bovenste borststreek en keel – als een vuur – en de bijbehorende vreugde verbindt zich onmiddellijk met iets dat de vreugde kan laten verglijden naar opwinding en uiteindelijke spanningen, in plaats van naar stilte en een vredige geest. Ik voel dat dit snel de potentie verdrijft van de oorspronkelijke verbinding, en ik ben op die momenten niet in staat om de geest bij de Mantra te houden. Zou Zijne Heiligheid me alstublieft raad willen geven over mijn beste benadering op dit punt?

Z.H. Uw intense verlangen om te mediteren zal u naar binnen nemen, dus u hoeft zich geen zorgen te maken.

Hier is een illustratie – net als wanneer je een auto start er een hoop lawaai is, maar zodra die gestart is vermindert het lawaai – net zo, als je probeert te mediteren, dan gaat de kracht die aldoor van het hoofd naar beneden gaat, nu omhoog, die begint omhoog te gaan. De normale stroom is naar beneden, maar wanneer je begint te mediteren, begint die omhoog te gaan en dat veroorzaakt een soort spanning – feitelijk is het geen

spanning maar een soort opschudding. Dit nu zal allemaal omhoog naar het hoofd gaan en wanneer het daar aankomt zal het op orde komen en kalmte en rustig zijn; dus u zult enig geduld moeten blijven betrachten en het zal goed komen. In het begin zult u dat voelen, maar zodra u er aan gewend bent zal het bedaren en de dingen zullen gewoon worden.

B.R.H. Ik ben heel blij om dat te horen. Zou Zijne Heiligheid zeggen dat alles wat ik moet doen is doorgaan zoals ik dat deed?

Z.H. Ja, ga door zoals u dat gedaan hebt.

R.M. Graag zou ik Zijne Heiligheid om leiding willen vragen bij mijn eigen meditatie. Ik heb tien jaar met regelmaat gemediteerd en ik acht het hoog. Ik heb moeilijkheden waar de Meditatie vaak een zekere fijnheid bereikt maar activiteit blijft de geest afleiden van de Mantra. Deze activiteit houdt verband met een onderliggende bezorgdheid voor gebieden in mijn dagelijks leven. Het is niet altijd hetzelfde gebied maar het varieert van tijd tot tijd. Intellectueel beschouw ik deze gebieden als niet van enig belang, maar blijkbaar zijn ze emotioneel belangrijk, omdat ze opkomen als de Mantra onder de oppervlakkige gedachten in de geest gaat. Toen dit probleem onlangs optrad gedurende de Meditatie na de ontmoeting met Zijne Heiligheid, kwam er in de geest een beeld op van Zijne Heiligheid gezeten op zijn divan. Van zijn voorhoofd straalde iets wat zuiver licht van bewustzijn leek te zijn. Ik werd in dit licht gebaad, dat stilte in de geest gaf, en energie om de Meditatie te verfijnen. Bij die bepaalde gelegenheid was het alsof de aanwezigheid van Zijne Heiligheid het probleem kon oplossen. Zou Zijne Heiligheid wat leiding kunnen geven over hoe verder te gaan voorbij deze moeilijkheid?

N.S. Voor ik dit voorleg aan Zijne Heiligheid, wil ik u complimenteren! Het is heel goed, een zaak van grote tevredenheid; uw gevoel dat het een moeilijkheid is, is eigenlijk een misvatting. Dit is een zaak van een groot voorrecht; we proberen aan hem te denken wanneer we mediteren, en met wat moeite; de meesten van ons vinden het heel moeilijk om hem voor je geestesoog te krijgen gezeten op de zetel – de stroom van kracht die vanuit zijn voorhoofd naar ons toestroomt en het gevoel dat dit ons helemaal rondom overspoelt.

R.M. Ik beschouwde dat helemaal niet als een moeilijkheid! Ik was heel dankbaar! Het is enkel wanneer dit punt, deze moeilijkheid, oprijst en iets als dit niet gebeurt, dat is wanneer de moeilijkheid er is!

Z.H. Het is niet nodig dat u elke keer dat u zit, hetzelfde ziet; u ervoer het toen u voor het eerste mediteerde nadat u mij ontmoet had, maar later kon u dezelfde ervaring niet opnieuw hebben.

R.M. Ik zocht niet opnieuw naar dezelfde ervaring – ik was gewoon dankbaar voor die ene ervaring en de kwestie was voornamelijk gerelateerd aan die moeilijkheid, dat als dingen uit het dagelijks leven emotioneel de geest weghalen van de Mantra gedurende meditatie.

Z.H. Steeds als u voelt dat u niet in staat bent uzelf los te maken van uw dagelijks leven, dan mag u op dat moment de Mantra een of twee keer reciteren, niet vaak, een of twee keer is genoeg, en door die Mantra te reciteren zou u moeten voelen dat uw emoties uitgaan naar de uiterlijke wereldse zaken; zij komen dan binnenin; dus na twee of drie keer, steeds wanneer dat gebeurt, reciteert u die Mantra en dat zal u losmaken van de buitenwereld.

N.G.H. Graag zou ik bij Zijne Heiligheid de kwestie van subtiele communicatie willen opbrengen. Ik merk dat ik dit op verschillende manieren heb ervaren en ik dacht hier een voorbeeld van te geven: Het eerste is dat het voor mij gewoon is om met de groep in Wellington over bepaalde onderwerpen te spreken en dan correspondentie van Dr. Roles te ontvangen waarin hij over hetzelfde op het hetzelfde moment had gesproken. Ten tweede, ik merk dat het mogelijk is om vanaf een afstand contact te maken met mensen; dit zijn bepaalde mensen waarmee ik een emotionele binding heb en wanneer ik in deze staat ben waar liefde is, dan lijkt het dat er een substantie is, waar we allemaal in zijn en men lijkt door die substantie in staat te zijn om met deze mensen te communiceren en ze ook te kennen. Maar ik heb er geen gebruik van gemaakt. Over dit hele onderwerp zou ik graag Zijne Heiligheid willen vragen. Is het mogelijk om deze subtiele communicatie verder te ontwikkelen, in het bijzonder om te leiden en te helpen?

Z.H. Het komt door de intensiteit van Meditatie dat men in staat is om deze subtiele verbinding te vestigen; en hoe intenser de Meditatie hoe groter de verbinding, omdat het universum een is – dit gevoel is universeel; dezelfde kracht stroomt door iedereen, door ieder van ons, daarom is het mogelijk dat wanneer je aan iemand of iets denkt, anderen ook op datzelfde moment aan datzelfde denken, omdat in feite de Almachtige, of hoe je die kracht ook wilt noemen, door ieder van ons stroomt, daarom is dat mogelijk. Er schuilt geen gevaar in het gebruiken van deze kracht van subtiele verbinding. Of je het wilt of niet, steeds wanneer er deze diepe verbinding is bij jou en anderen zal het automatisch gebeuren. Ik zal een illustratie geven die het verder zal uitleggen:

Er was in Varanasi een man, die op het dak van zijn huis aan het mediteren was. Achter hem wuifde een van zijn discipelen hem koelte toe. Terwijl de monnik aan het mediteren was zag hij in de geest een andere discipel van hem in Calcutta, die in een boot zat die in een draaikolk terecht kwam. De monnik voelde dat hij op de een of andere manier van deze ellende bevrijd moest worden. Terwijl hij dat voelde, voelde hij wat trillingen op het lichaam. Later kwam de boot uit de draaikolk. De discipel nu die achter hem stond kon de trillingen zien op het lichaam van de monnik; hij zag ook dat de discipel in Calcutta gevangen zat in een draaikolk, en dat hij er nu uit was. Toen de trillingen weer begonnen op het lichaam van de monnik, vroeg de discipel aan zijn Guru: “De boot is gered, dus waarom voelt u deze trillingen weer?” Dus de Guru vroeg hem: “Hoe wist je wat er gebeurde in de boot?”, en toen antwoordde de discipel: “Ik was op u afgestemd, dus ik kon dat allemaal zien.”

Er is Eenheid die rondom alles doordringt, en dus is het mogelijk om die verbinding te vestigen, maar het heeft concentratie nodig. Zonder concentratie kan het niet ervaren worden.

N.G.H. Is het medium waardoor deze communicatie plaats vindt het universele subtiele lichaam?

Z.H. Het is niet verbonden met het universele subtiele lichaam, maar met het individu, Vyashti. Wanneer dit gevoel van liefde van een Sattvische aard tussen twee of drie personen doortrokken is, dan is dit wat ervaren wordt.

N.G.H. In feite is het dus door Sattva dat deze communicatie plaats vindt? (Ja.) Er is nog iets interessants waarover ik ditmaal wil vragen. Wanneer men heel stil en kalm in Meditatie is, merk ik naderhand dat wanneer ik in de natuur wandel tussen bergen, bomen en bloemen en zo, dan lijkt alles op zo'n moment symbolisch te zijn. Je merkt dat als je wat stiller was, dat een boom op dat moment dan een universeel symbool en een vorm van kennis zou zijn; een bloem is een andere vorm van kennis; – alles op dat moment kan je de meest diepzinnige waarheden leren. Ik vroeg me af of dit zo is?

Z.H. Dit komt door buitengewone Sattoguna dat men merkt dat men wat kennis krijgt vanuit al deze natuurlijke dingen; onze filosofie is dat er niets dan God is, dus al deze natuurlijke fenomenen die we zien, zijn allemaal manifestaties van God – daarom voel je wanneer er buitengewone Sattoguna is, de aanwezigheid van God in alles en wanneer je Zijn aanwezigheid voelt, dan is God natuurlijk een voorraadschuur van kennis en je voelt deze natuur die alles doordringt – deel van die natuur doordringt ieder van ons dus wanneer deze Sattvische guna oprijst, dan voel je je op dat moment een met die fundamentele natuur en dus zul je je voelen alsof je kennis krijgt.

R.M. Is het woord voor Fundamentele Natuur Prakriti? (Ja)

N.G.H. Ik zou graag een vraag van Dr. Roles stellen: Hij vraagt – hoe kun je de Vijnamaya sluier kwijt raken (zoals beschreven in de Viveka Chudamani) welke de voornaamste blokkade lijkt te zijn die de Ananda, die we nu zo vaak ervaren, verhindert om door onze gedachten, woorden en daden naar buiten te schijnen, opdat ieder het ziet en hoort? Zijne Heiligheid heeft gezegd

dat we onderscheid moeten maken tussen de lichamen en voertuigen (Upadhis) en de berijder – de stralende Atman. Zou de Buddhi op die manier zijn juiste werk doen?

Z.H. Het is voor u genoeg om te voelen dat de Vijñanamaya sluier iets is dat gescheiden is van u. In feite, bent u niet de Vijñanamaya sluier – deze behoort u toe. Terwijl u in Meditatie bent, Ananda ervaart, zal de Vijñanamaya sluier u niet storen zelfs al wordt die ervaren. Wanneer u niet mediteert, wordt u herinnerd aan uw wereldse gedachten, woorden en daden. Ze worden een soort hinderpaal. De kennis van deze wereldse zaken vormt een hinderpaal voor onze ervaring van Ananda. Als we ons herinneren dat deze kennis van de Vijñanamaya sluier van ons is steeds wanneer we dat maar wensen, dan zullen we zelfs als we dingen aan het doen zijn, doorgaan met het ervaren van Ananda. Er zou geen moeilijkheid moeten zijn. Maar dit moeten we ons altijd herinneren – alle kennis is afgescheiden van ons. We zijn niet de kennis zelf, maar de kennis behoort ons toe.

N.G.H. Is er een eenvoudige manier waarop we onderscheid kunnen maken tussen de Manomaya sluier en de Vijñanamaya sluier?

Z.H. De functie van de Manomaya sluier is om te zeggen dat we hiervan houden en daarvan niet, Sankalpa, Vikalpa. We willen dit, we willen dit niet. We houden hiervan, we houden hier niet van, we beminnen dit, we haten dit. Dit alles is de Manomaya sluier.

N.G.H. Houdt verlangen hiermee verband?

Z.H. Ja; en de Vijñanamaya sluier zegt: “Dit moeten we doen, dit moeten we niet doen”. Dit is de functie van de Vijñanamaya sluier. Het is de kennis van wat we moeten doen en wat niet. Deze functie staat bekend als de Vijñanamaya sluier.

N.G.H. En de fout is om onwetend te zijn van het feit dat we niet de doener zijn? Als we herinneren en onszelf blijven, zijn deze dan als onze dienaren?

Z.H. Het onderscheid tussen de twee is tamelijk subtiel – het kan op deze manier begrepen worden: in de Manomaya sluier zeg je: “Ik wil dit, ik zou dit willen hebben, ik wil dit niet”. De Vijñanamaya sluier beslist: “Je kunt dat wel willen, maar zal het goed, of niet goed, voor je zijn?” Het besluit wordt genomen door de Vijñanamaya sluier. Het verlangende deel is de Manomaya sluier, terwijl het besluitende deel de Vijñanamaya is.

B.R.H. Mag ik hier vragen; een paar jaar geleden zei Zijne Heiligheid in gesprek met Dr. Roles, dat we moeten leren om van Buddhi te genieten zowel in stilte, als in Meditatie, en ook in activiteit. Zou hij meer kunnen zeggen over hoe je in activiteit van Buddhi geniet?

Z.H. De fundamentele natuur doordringt alles, en zodra we het in alle dingen beginnen te ervaren, zul je in staat zijn ervan te genieten hoe je omstandigheid ook is; dus het voornaamste gebruik van het intellect (Buddhi) is dat het gebruikt zou moeten worden bij het zien, waarnemen en voelen van hoe die volmaakte natuur alles doordringt – net als wanneer je een boom ziet, dat je Buddhi dan in staat is naar je over te brengen dat de fundamentele natuur die in mij is ook in de boom is.

Een andere kwestie is dat deze fundamentele natuur in verschillende vormen zijn gezicht laat zien. In een klimplant is het teer, in een steen is het hard, in de bladeren van de boom is het groen, in mij – (Vertaler) – is het in een andere vorm. De vorm kan verschillend zijn maar de fundamentele natuur is hetzelfde. Dus als je Buddhi dit feit van hoe de natuur alles doordringt, ziet of waardeert, dan zul je in je leven van alledag, in je gewone bezigheden, in staat zijn om te genieten van de omstandigheden waarin je terecht komt. Hier is een verhaal uit de Schriften:

Er was eens een duivel die Rakshu heette, die vocht met Indra. In een zeker stadium van het gevecht toen Indra was afgeleid, gleed zijn zwaard uit zijn hand. Toen hij ontwapend was, was hij bang dat

Rakshu hem zou doden. Op dit punt stopte Rakshu en zei: “Geen zorgen! Het is allemaal een kwestie van toneel dat we vechten, en jou is deze klus gegeven om mij te bevechten, dus pak je eigen zwaard weer op en dan gaan we verder vechten, je hoeft niet bang te zijn”.

Dus met dit soort gevoel als dit zich ontwikkelt, zal men merken dat in welke omstandigheden men ook geplaatst wordt, men zal beseffen dat dit alles een spel is, en als men beseft dat het allemaal theater is – een toneelstuk – dan zul je, of er nu een vijand voor je tevoorschijn komt of een geliefd iemand, in staat zijn om je te gedragen zoals je je moet gedragen bij die bepaalde gelegenheid, en je Buddhi zal je niet misleiden – je zult juist geleid worden.

N.G.H. Kan ik een klein punt helder krijgen? Wat is bij een individu het verschil tussen Vyashti en Jiwa?

Z.H. Vyashti is het bestaan – dat is een ‘staat’; en Jiwa is de Antahkarana en het ervaart dat bestaan.

N.G.H. Over de eerdere vraag over de Vijnanamaya sluier – in verband daarmee – is de Anandamaya kosha waar de mens op de een of andere manier het gevoel van gelukzaligheid voor zichzelf heeft beperkt, in plaats van de gelukzaligheid die overal en in alles is?

Z.H. Een licht wordt op de spiegel geworpen, de spiegel weerkaatst dat licht. Nu zeggen we dat dit licht van de spiegel komt. Het is niet waar. Licht komt ergens anders vandaan; het wordt weerkaatst door de spiegel. Net zo met Ananda – we krijgen plezier (een klein stukje gelukzaligheid) wanneer we bijvoorbeeld een guava zien; de gelukzaligheid (plezier) nu zit niet in de guava, het zit in ons; het is feitelijk in de Ananda sluier en de Ananda sluier weerkaatst het op deze guava, en dan voelen we dat plezier; maar dit is ook niet in de Anandamaya sluier – we zijn niet de Anandamaya sluier – we zijn Ananda, en vanuit ons gaat het naar de Anandamaya sluier, de Anandamaya sluier weerkaatst het op het voorwerp en dan voelen we het plezier, zodat we noch de Vijnanamaya sluier noch de Anandamaya sluier zijn – we zijn iets afzonderlijks van elk van deze twee. En wat zijn we? We zijn een belichaming van Ananda. We zijn zelf Ananda – we zijn vleesgeworden Gelukzaligheid, en we voelen Ananda in verschillende voorwerpen door het proces van weerkaatsing.

Maandag 9 januari

N.G.H. Gisteren zei Zijne Heiligheid dat de staat van het Eenzijn van Samashti en Vyashti plaats vindt wanneer de mens in rust is. Hij zei dat deze rust een mens oplaadt met kracht. Hij noemde dit Dhyana. Zou ik meer over Dhyana kunnen horen en over het stille punt waarin alles verzameld wordt, en hoe dit leidt tot Samashti?

Z.H. Deze rust kan ook in Tamas komen; b.v. wanneer je gaat slapen, krijg je ook wat kracht; maar Dhyana is wanneer je rust krijgt in Sattva en daar krijg je meer kracht dan dat je krijgt met de rust van Tamas. Wanneer je stil bent, in rust zonder enige bewegingen, en aan het mediteren bent in Sattva guna, dan wordt de Vyashti in die tijd automatisch verbonden met Samashti. Je hoeft geen enkele inspanning te doen in die stilte van Sattva Guna.

Hier is een illustratie: stel er zijn drie verschillende soorten muren – gemaakt van modder, van steen en van glas; alle drie zijn ze solide, maar met modder en steen kan je er niet doorheen kijken. In het geval van glas kun je er doorheen kijken – het is transparant. Net zo wordt de Vyashti in Tamas en Rajas niet verbonden met de Samashti omdat er hinder is van Antahkarana. Maar hoewel de hindernissen van de Antahkarana er nog zijn, wordt de Vyashti toch verbonden met Samashti – in Sattoguna kun je er doorheen kijken.

N.G.H. Kan ik nog wat meer vragen over het verzamelen naar het stille punt – wat is dit punt?

Z.H. De verbinding tussen Vyashti en Samashti is constant. Maar wanneer er een stilte is – dan is de stroom van de kracht groter. Hier is een illustratie:

In een elektrische verbinding, wanneer het contact enigszins los is, is er enige stroom maar niet de volledige stroom; maar wanneer je het contact vast zet dan gaat de stroom op volle kracht.

Hoewel de stroom van de kracht van de Samashti naar de Vyashti constant is, wordt dat vanwege de losse verbinding evenzo niet in dezelfde mate en intensiteit ervaren als wanneer je stil bent. Dus de rust en stilte helpt het verzamelen van kracht en je wordt opgeladen met kracht, met een grotere kracht dan dat anders wordt gedaan.

N.G.H. Kan Zijne Heiligheid in ervaring uitleggen wat het verschil is tussen Dhyana en Samadhi?

Z.H. Het verschil is er een van gradatie. Er zijn drie stadia volgens onze wetenschap; Dharana is het eerste stadium, hetgeen concentratie betekent; daarna Dhyana, hetgeen Meditatie betekent, en dan Samadhi. Het zijn alle drie werkingen van Sattva. Ze liggen in het gebied van Sattva maar het is een verschil in gradatie. Als je meer en meer sattvisch wordt is er meer en meer concentratie. De Dharana gaat over in Dhyana en Dhyana gaat over in Samadhi.

N.G.H. Gisteren zei Zijne Heiligheid over de ervaring van het Eenzijn van Samashti en Vyashti dat ik mijn ervaring niet aan anderen kan doorgeven; dit begrijp ik, maar toen zei hij dat ik hen kon leiden om het voor zichzelf te ervaren. Kan Zijne Heiligheid hier meer over zeggen?

Z.H. Wanneer je je discipel laat zitten op een juiste manier, dan is de horde bijna genomen. Wat er gebeurt is dat wanneer je ademt – in en uit – en wanneer je in de juiste houding zit voor Dhyana, dan wordt dit proces van ademen gelijkmatig. En wanneer het proces van in en uit ademen gelijkmatig is, dan krijg je evenwicht; je krijgt twee dingen – stil zijn van het lichaam en een stil zijn van de adem (Prana), en dan is het enige dat overblijft – Manas, het derde ding, – dat zwerft, maar wanneer de andere twee stil worden dan is de neiging van de Manas ook om stil te worden.

In een koets (troika) zijn er drie paarden, waarvan er een niet eerder onder een juk heeft gezeten; en ze worden aangezet om te hollen. In het begin zal degene die voor het eerst in een juk loopt, niet in staat zijn om de andere twee bij te houden; maar na een beetje oefenen, zullen ze allemaal op een lijn komen en zullen ze in staat zijn om samen te gaan.

Net zo zal, wanneer het lichaam stil is, en wanneer je Prana stil is, de Manas ook meegaan en stil zijn; en als ze dan alle drie stil zijn, zul je in staat zijn om de Dhyana te doen; zo kun je anderen leiden, door te zorgen dat de persoon in de juiste houding zit – dat is het begin; dan zullen de andere dingen weldra volgen, geheel natuurlijk.

N.G.H. Kan ik hier een punt opgehelderd krijgen? – in een eerdere conversatie die Zijne Heiligheid had met Dr. Roles, geloof ik dat hij zei dat Buddhi geen enkele rol speelt in Meditatie. Ik vroeg me af of dat bevestigd kan worden en wat de rol is van Buddhi in Meditatie?

Z.H. In Dhyana worden niet alleen Buddhi maar ook Sankalpa en Vikalpa weerhouden van het spelen van enige rol. In Dhyana is er stilte, er wordt geen rol gespeeld door Buddhi of Manas, maar in het begin speelt Buddhi een kleine rol, in zoverre dat je een besluit hebt te nemen dat je het gaat doen, dat is de rol van Buddhi, maar zodra dat besluit genomen is, speelt de Buddhi geen rol.

Net als je ergens naar toe wilt gaan, en je weet niet waar dat is, neem je iemand mee die weet waar het is en hij brengt je naar die deur en dan gaat die persoon die meegekomen is om je te wijzen dat dit de plek is, weg, hij heeft verder niets te doen. Net zo neemt Buddhi je naar de plek waar je Dhyana moet doen, en dan gaat Buddhi weg. Hij heeft geen verdere rol te spelen.

B.R.H. in het begin van Meditatie, welk deel van de geest herhaalt de Mantra om het ritme op gang te krijgen?

Z.H. Het is de functie van Chitta.

N.G.H. Is dit het belang van de Initiatie ceremonie – zodat op dat moment de beste omstandigheden worden geschapen opdat de Mantra diep het geheugen van Chitta ingaat? (Opmerking: de vertaler had moeite met deze vraag).

Z.H. Aangezien er geen gelijkwaardige woorden zijn voor de vier delen van de Antahkarana, is het het beste om de verenigde functie van al deze delen te zien en zodra je dat begrijpt, zul je in staat zijn om te volgen.

B.R.H. Ik ben zeer bemoedigd na het horen van het antwoord van Zijne Heiligheid op mijn vraag betreffende de moeilijkheden in Meditatie. Graag zou ik nog meer begrip willen krijgen van wat hij zei. Gisteren zei hij dat er normaal gesproken in mensen een stroom van een soort kracht is van het hoofd naar beneden. Zou Zijne Heiligheid meer kunnen uitleggen over de aard van deze kracht?

Z.H. Normaal gesproken is zelfs wanneer je in rust bent, de stroom van Prana er nog; bij voorbeeld, wanneer je slaapt, zelfs dan adem je, zodat de functie van deze Prana doorgaat zelfs wanneer je in rust bent. Maar wanneer je aan het werk bent, dan is de functie van Prana sterker dan anders. Wanneer je nu Dhyana begint te doen, dan komt de Prana in evenwicht – het verschil in snelheid wordt gelijk gemaakt. Het brein – het bovenste deel – is als een thuis. Terwijl je aan het werk bent ga je van alles doen en rondrennen in de wereld, maar dan kom je weer thuis. Net zo met deze kracht, die geheel in het hoofd in gecentreerd en normaal gesproken naar beneden gaat als je je werk doet, maar wanneer je in rust bent gaan ze allemaal terug – Manas, Chitta – al deze krachten gaan terug en rusten in het beginpunt.

B.R.H. Gisteren sprak Zijne Heiligheid over dat wat ik beschreven had als ‘spanning’, dat het geen spanning is; het is moeilijk te beschrijven; dit ervaar ik meestal, niet alleen in Meditatie, en dit heb ik een aantal jaar gedaan. Wordt dit gevoeld vanwege een terug trekken, als ware het naar het ‘thuis’?

Z.H. Uw gevoel is juist. Wanneer je extrovert bent, ben je buiten, en wanneer je Dhyana wilt doen, dan moet je van extrovert introvert worden; alsof er een bevel wordt gegeven aan de verschillende functies van het lichaam dat je nu moet terug komen en het duurt een tijdje voor je functies om zich te verzamelen en terug naar huis te gaan. En gedurende dit interval voel je dit alsof het een spanning is; feitelijk is het geen spanning, het is het proces van omkering, en dat is het wel zo’n beetje. Uw gevoel dat het gevoeld wordt vanwege het terug naar huis komen is juist.

N.G.H. Waarom wordt dit trekken soms het sterkste gevoeld in Sattva?

Z.H. Je kunt niet altijd Dhyana doen. Het moet een gelijkschakeling van tijd, plaats en jezelf zijn; wanneer ze alle drie in het gebied van Sattva zijn dan zal deze spanning het minst zijn. Maar wanneer er verschil is, wanneer deze drie niet gelijkgeschakeld zijn, dan zal het langer duren voor deze moeilijkheid waar u over sprak; dit zal langer aanhouden. De beste tijd voor Dhyana is in de ochtend, wat we in onze taal Brahma Muhurt noemen - vlak voor zonsopgang; ‘s nachts neem je rust en als je na een uur wakker wordt gemaakt zul je in opstand komen; als je na drie uur wakker wordt gemaakt zal de opstand het minste zijn; maar na vijf of zes uur zul je uit jezelf wakker worden, dus is er geen opstand. Net zo, als je probeert Dhyana te beoefenen wanneer de tijd, plaats en jezelf niet gelijkgeschakeld zijn, dan zal er opstand zijn en een soort spanning. Maar als het op de juiste tijd is, en het moet ook een juiste plaats zijn, omdat je niet overal Dhyana kunt doen, moet de atmosfeer passend zijn voor Dhyana. Je moet Dhyana op een en dezelfde tijd doen voor je oefening, zodat de atmosfeer opgeladen wordt met de trillingen van je Dhyana – Sattva. Dus je inspanning moet zijn om met de tijd te synchroniseren, hetgeen normaal gesproken in de morgen moet zijn, b.v. als je heel moe bent en je voelt je slaperig en je wilt op dat tijdstip Dhyana doen, zal dat heel moeilijk zijn en de spanning zal groter zijn, maar als je het doet op een tijdstip wanneer je verfrist bent na een nacht met goede slaap, dan zal de spanning minder zijn. Dus de spanning die je meer voelt wijst er op dat je het probeert te doen op een tijdstip waarop het niet gedaan zou moeten worden.

R.M. Als zakenman is de geest gedurende de dag voortdurend actief, en houdt zich bezig met het ene na het andere probleem. Er zijn tijden dat je met een onderliggende stilte en het gevoel van de aanwezigheid van Param-Atman kunt werken. Zodra er een korte pauze is keert de geest van nature terug naar deze stilte. Op andere dagen is er geen herinnering en de geest dwaalt. Kan Zijne Heiligheid uitleggen waarom het verschillend is op verschillende dagen en raad geven over hoe de neiging van de geest om terug te keren naar de herinnering van Param-Atman als een activiteit klaar is, te vergroten, in plaats van te dwalen in verleden of toekomst?

Z.H. Het is niet noodzakelijk om de Param-Atman altijd te herinneren. Als je het elke dag gedurende een paar minuten doet, dan zul je de herinnering daaraan meedragen. Als je 's morgens hebt gedacht aan de Param-Atman, of op een ander moment, zal die herinnering je de rest van de dag dragen. Net zoals de echtgenote de echtgenoot een kort tijdje ontmoet, dan heeft ze de rest van de dag de herinnering aan het verenigd zijn met haar echtgenoot; het is niet noodzakelijk dat ze aldoor aan hem moet denken. Terwijl je je werk doet gedurende de rest van de dag – zaken – is het van geen belang of je gedurende die tijd ook denkt aan de Param-Atman of niet. Als je een keer per dag aan hem denkt, aan de Param-Atman, zal dat genoeg zijn.

R.M. Tijdens onze eerste audiëntie sprak Zijne Heiligheid erover dat de Khumba Mela op een gunstige tijd gehouden wordt. Af en toe trekken kleine groepen in Nieuw Zeeland zich terug op het platteland om zich een paar dagen toe te wijden aan Mediteren en het bespreken van de Leer. Zou Zijne Heiligheid ons wat leiding kunnen geven betreffende de gunstigste tijd van het jaar om dat te doen?

Z.H. Ja, er zal ook in Nieuw Zeeland een gunstige tijd zijn voor jullie Dhyana en Satsang; maar hier weten we dat als onze astrologie-tekens ons vertellen ons werk op een bepaalde tijd te doen, dat het dan succesvol zal zijn en als we het op een andere tijd doen dat het niet succesvol zal zijn, en dat er belemmeringen zullen komen. Maar veel mensen weten het niet, dus als ze het niet weten dan schrijven ze dat niet toe aan het tijdstip maar aan andere redenen; maar zij die weten, weten dat aangezien ze het op het verkeerde moment deden ze er daarom geen baat bij hadden. Maar voor wat Nieuw Zeeland betreft, zegt hij dat hij zich niet bewust is van de situatie aldaar dus hij kan niet zeggen wat hiervoor de meest gunstige tijd zal zijn, maar er moet een tijdstip gunstig zijn, en een tijdstip ongunstig, zelfs voor Satsang. Hij kan niet zeggen wat de beste tijd zal zijn voor mensen in Nieuw Zeeland. Hij zegt dat hij een soort sleutel oplossing kan geven – de sleutel oplossing is dat als je er enthousiast over bent, over het doen van Dhyana en Satsang, dat dat de beste tijd is.

*R.M. In de derde sloka van Shankara's Atmabhoda zegt hij:
'Handeling kan onwetendheid niet vernietigen, want het is niet in tegenspraak met onwetendheid. Kennis alleen vernietigt onwetendheid, zoals licht duisternis vernietigt.'
Hoe houdt deze kennis verband met het kennis aspect van Vijñanamaya waar Zijne Heiligheid gisteren over sprak?*

Z.H. Handeling produceert resultaten. Alle handeling produceert resultaten. En de onwetendheid wordt alleen door kennis vernietigd. De kennis vernietigt onwetendheid, maar het is allemaal relatief; b.v. er is duisternis in een kamer; als je die duisternis wilt verdrijven zul je een lamp moeten aansteken; maar als de zon schijnt, dan zal die duisternis in grotere mate verdreven worden. Maar zelfs dat zal relatief zijn. Stel dat er twee zonnen waren, dan zou dat betekenen dat er enige duisternis was zelfs toen er een zon was, en die zou verwijderd worden wanneer er een groter licht was. Net zo is Vijñanamaya de kennis die onwetendheid verwijdert, maar wanneer er volledige kennis is dan is dat Jñanamaya kennis; dat verwijdert dan alle onwetendheid. Anders is het verwijderen van onwetendheid enkel relatief; maar wanneer er Jñanamaya kennis is dan wordt de gehele onwetendheid verwijderd. Dus het is een kwestie van relatieve kennis – kennis en Vijñanamaya – een kwestie van gradatie.